

Ὁ τεράστιος βράχος τοῦ Σιδηροκάστρου

ΤΟ ΣΙΔΗΡΟΚΑΣΤΡΟΝ

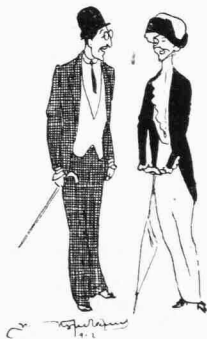
(ΔΕΜΙΡ-ΙΣΑΡ)

Ἐπὶ τῆς ἀπὸ Θεσσαλονίκης εἰς Σέρρας σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, ἐκεῖθεν τοῦ σταθμοῦ Χατζῆ-Μπεύληκ καὶ ἐντεῦθεν τοῦ Στρυμόνος, εἰς τὴν δεξιάν ὄχθην τοῦ ὁποίου ἔκειντο τὰ περίφημα ἀργυρορυχεῖα τῶν βασιλέων τῆς Μακεδονίας (ἐξ ὧν καὶ ἡ περιώνυμος ῥήτρα τοῦ Φιλίππου: «ἀργυρέαις λόγχαισι μάχου καὶ πάντα νικήσεις») — παρὰ τὸ 131^{ον} χιλιόμετρον, εὐρίσκεται ὁ σταθμὸς Δεμίρ-Ἰσάρ, ἀνατολικῶς τοῦ ὁποίου καὶ εἰς ἀπόστασιν 4,000 μέτρων κεῖται ἡ ὁμώνυμος κωμόπολις μετὰ τῆς ὡραίας ἀκροπόλεως ἐπὶ γραφικοῦ λόφου, ὅπουθεν θαυμασία ἡ θεὰ ἀνά τὰς ὄχθας τοῦ Δζουμά-Τζάκ (Κρουσοήβτικος), ὅστις εἶνε παραλόταμος τοῦ Στρυμόνος διερχόμενος τῆς πόλεως. Κατοικεῖται ὑπὸ 5,000 ψυχῶν, ἐξ Ἑλλήνων ὁμοῦ καὶ Μουσουλμάνων, ἀσχολουμένων εἰς διαμετακομιστικὸν μετὰ τῶν βορείων ἐπαρχιῶν ἐμπόριον.

Τὸ Δεμίρ-Ἰσάρ (= σιδηροῦν φρούριον), ἄλλως τὸ Σιδηρόκαστρον, ἐγένετο ὀνομαστὸν διὰ τὰς παρ' αὐτὸ ἐνδόξους Ἑλληνικὰς νίκας κατὰ τὸν Ἑλληνοβουλγαρικὸν πόλεμον ὑπὸ τὸν δαφνοστεφῆ Στρατηλάτην Βασιλέα. Εἰς ἀνάμνησιν δὲ τοῦ κομοῖστορικοῦ γεγονότος καὶ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Μακεδο-

νικῆς γῆς ἐλήφθη καὶ ἤρξατο ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Ὀκτωβρίου πραγματοποιουμένη ἡ ἀπόφασις τοῦ νὰ χρησιμοποιηθῆ ὁ κολοσσαῖος ἐκ σιδηρολίθου μονοκόμιματος βράχος ὁ ὑπερκείμενος τῆς πόλεως ὡς τὸ μεγαλοπρεπέστερον Μνημεῖον Δόξης εἰς τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον. Ὁ βράχος οὗτος, ἔχων σχῆμα ἀποτόμως κάθετον, ὀρθοῦται εἰς ὕψος 60 περίπου μέτρων μὲ ἴσον περίπου πλάτος. Ἐπὶ τῆς μιᾶς αὐτοῦ πλευρᾶς ἐχαράχθησαν τεράστια γράμματα, μήκους τριῶν μέτρων ἕκαστον, τὰ ὁποῖα θὰ εἶνε ἐπιχρυσωμένα εἰς τὴν ἔσοχὴν αὐτῶν, καὶ διὰ τῶν ὁποίων θὰ ἀκτινοβολῆ τὸ ὄνομα τοῦ Στρατηλάτου Βασιλέως. Ὑπεράνω τοῦ Σεπτοῦ Ὀνόματος θὰ εἶνε σκαλισμένος μέγας δικέφαλος αἰετός, εἰς μέγεθος 10 περίπου μ. Μέσα δὲ εἰς τὰ γράμματα, λαξευμένα ἐπὶ τοῦ λίθου, θὰ παρίσταται λόγχη μετὰ κλάδου δάφνης. Ἐπὶ τῆς ἐτέρας πλευρᾶς τοῦ βράχου θὰ εἶνε λαξευμένον τὸ ὄνομα τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου, ἐπὶ τῆς πρωθυπουργίας τοῦ ὁποίου ἐπεφυλάσσετο τὸ μέγα ἔργον τῆς ἐνδόξης ἀπελευθερώσεως.

Τὴν ἔμπνευσιν καὶ πρωτοβουλίαν τοῦ μεγαλοπρεποῦς τούτου καὶ γιγαντιαίου μνημεῖου ἔσχον ὁμοῦ ἡ Α. Σ. ὁ Μητροπολίτης Σιδηροκάστρου Παρθένιος καὶ ὁ Διοικητικὸς αὐτοῦ Ἐπίτροπος κ. Σταμ. Σταματίου, ὑπὸ τὰς φροντίδας τῶν ὁποίων καὶ τὴν ἀκούραστον ἐπαγρύπνησιν ἤρξατο καὶ ἡ ἐκτέλεσις διὰ κοινῆς δαπάνης τῶν περιόικων εἰς ἐνδειξιν θαυμασμοῦ καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς τοὺς Ἐλευθερωτάς.

Μετριοφροσύνη δεσποινίδος

Ο νέος. — Τί θὰ ἐπροτιμούσατε, δεσποινίς; νὰ εἶσθε ὠραία ἢ πλουσία
 δεσποινίς (ἀνερευθριάτως). — Θὰ ἤθελα νὰ εἶμαι . . . καὶ πλουσία.